

Níggju týðningarmikil øki, har Sovjet og Kina eru ósamd

Hvør er henda ósemja ið serstakliga kom til sjóndar á aðalfundi eysturtýska kommunistaflokksins?

Bláðmenn í Moskva eru komnir til tað úrslit, at londini eru ósamd á 9 avgerandi økjum — frá týðninginum av friðarligum sameksistens til líkindini fyri at beina burtur ósemjuna. Teir byggja sínar kanningar og úrslit á blaðgreinir, sum stáðið hava í »PRAVDA» í Moskva og »FÓLKINS DAGBLAÐ» í Peking.

Nevndu øki eru hesi:

1. Ber til at fremja friðarligan sameksistens, og kann og má ein bera seg undan kríggi?

»Fólksins Dagblað» skrivur: »at tað vilja altíð vera rættvis og órættvis kríggi. At seta seg ímóti einum rættvisum kríggi, er tað sama sum at stýðja borgarligu stöðuna. At forða einum heimsbardaga og at forða øllum bardögum er hvørt sítt. Aðaltátturin í friðarligum sameksistens kann ein ans verða nýttur í sambandi við lond við ymskum sosialum fyriskipanum, ongatið í sambandi við kúgaðar tjóðir og teirra kúgaðar.»

»Pravda» svarar: »Dogmatikkarnir trúgva ikki, sosialisman kann sigra í nýggjum londum uttan bardaga. Sosialistisk lond treingja ikki til nakran bardaga. Dogmatikkarnir duga ikki at fara, at friðarlig kapping er hitt mestasta vápnid í stríðnum millum sosialismu og kapitalismu.»

- 2) Verður ein atombardagi at enda í einum heims umfangandi ragnaroki?

Í Peking verður sagt: »Kemur ein atombardagi verður hetta at gera enda á imperialismuni, men hetta vil avgjort ikki forkoma mannaettini.»

Í Moskva verður sagt: »Ein bardagi við kjarnorkuvápnunum verður hin rami undirgangur fyri miðjóðir og aftur miðjóðir av menniskjum. Oyðingar av ræðuligum materiallimum ognum og av øllum kindinum. Teir, sum ikki duga at meta avlöðingarnar av einum bardaga á okkara dögum gera seg sekkan á álvarsum mistökum.»

—o—

- 3) Ber tað til at koma ásamt við imperialistararnar?

»Fólksins Dagblað» segir: »Vit eru harðliga ímóti, at ein ofrar freistid hjá einum øðrum landi fyri at koma ásamt við imperialismuna. Slíkt er 100 pst. eftirgevingarpolitikkur.»

»Pravda» segir: »Kubakreppan varð loyst við, at báðir partar góvu eftir við einum rimuligum kompromissi. Sannur friðarligur sameksistensur verður framdur við, at londini avgera stríðsmálini uttan bardaga og við friðarligum tiltøkum.»

—o—

- 4) Er imperialisman ein pappirtigari?

»Fólksins Dagblað» segir: »Teir, ið gera álöp á henda boðskap (fyrstu ferð sagdur av Mao Tse-tung í

ósemju millum Sovjet og USA og á tann hátt fga allan heiminn út í bardaga.»

—o—

- 6) Hvar er hin størsti vandin millum sosialistisku londini: i dogmatismuni ella revisionismuni?

»Fólksins Dagblað» segir: »Undir núverandi viðurskiftum er revisionisman hovuðsvandin fyri kommunismuni sum heild.»

»Pravda» segir: »Vinstri- og opportunistan, dogmatisman og sektarisman er hovuðsvandin fyri allari kommunistarösluni.»

—o—

- 7) Er Jugoslavía eitt sosialistisk land?

»Fólksins Dagblað» segir: »Veruleikar eru og verða veruleikar, renegatar eru og verða renegatar og fráfallnar eru og verða fráfallnar.»

»Pravda» segir: »Jugoslavisku kommunistarnir hava gjørt stíg at nærka seg simlaðu kommunistisku rösluni. Teir, ið siga, at kapitalisman er endurreist í Jugoslavíu, ljúgva við vilja.»

—o—

- 8) Kann ein minniluti í kommunistarösluni hoga rett mótvegis meiraltanum?

»Fólksins Dagblað» segir: »Tann veruleiki, at um ein eina ávísu tíð hoyrur til ein meiraltu, merkir ikki at ein lygn verður sannleiki ella umvent. Aðrenn spjadingina í 2. Internationala vóru Lenin og bolsjevikarnir í minniluta. Vit vilja ongatið boyggja okkum fyri harðdomi anti-marx-leninistanna.»

»Pravda» segir: »At tala um ein hendiligan minniluta, sum einsgallur

eigur sannleikan, er óheðurligt fyri ein kommunist. At siga, at stöðan í dag kann javnmetast við stöðuna, tá 2. Internationali varð spjaddur, vil siga, at ein skuldsetur kommunistarösluna at vera soðingd niður í opportunismu og ta sosialdemokratisku móðruna.»

—o—

- 9) Kann ein loysa kinesisk- sovjetisku trætuna við einum fundi millum allar heimsins kommunistaflokkar av sama slag sum

fundirnir í Moskva í 1957 og 1960?

»Fólksins Dagblað» segir: »Kinesiskt kommunistaflokkurin og fleirt broðraflokkar hava havt uppskot um ein fund millum umboðsmenn fyri allar heimsins kommunistaflokkar.»

»Pravda» segir: »Kommunistaflokkarnir hava altíð havt ein góðan, gamlan sið at loysa øll trætumál, navnliga við opnum tjaki. Okkara flokkur er altíð til reiðar at roynda henda sið.»

Tlf. 2577

Keypa væl hagreiðdan FESKAN UPSA

Tað er neyðugt, at upsin er væl bløðgaður

Pf. BACALAO

Hedin Brá: LEIKUM FAGURT ...

158

vita, hvør ið blakaði, var verri, galt bert at sleppa sær inn, fáa vita, hvat nú var áfamt, hugsaði Óli.

Anna var farin frá húsum í góðari tíð og gekk spakuliga. Veðrið var toluligt, so hon hevði onga neyð.

Tað var hetta, Bakka-Hanus hevði sagt, sum fekk hana avstað. Stoyturin var harður. Málleys hevði hon sitið og start at stólinum, Bakka-Hanus sat í. Sviðin kom ikki beinan vegin. Bert oyða og myrkur. Helt trúðarinn var ikki farin. Sá alsamt hetta drepani eygnakastið, tá ið hann stakk. Ljflennið, ið leyp fram úr honum, tá ið hann sá, hvussu tað neit, hekk enn í luftini. So rann vitið at, skjeytst upp aftur sum eitt menniskja, ið fer undir kav, tók eftir ondini at rópa um hjálp. Stillisliga hevði hon reist seg, tikið eitt plagg uttan á seg, og var farin út á kirkjugarðin, sett seg við g avirnar. Tá ið hon kom aftur at húsum, hevði hon gjørt av at vinna seg avstað til Havnar at vita hvussu vorðið var.

Nú gekk hon so her eftir tí vetrarbleyta haganum, raggaði frá varða til varða eftir bygðagotuni. Skaddan lokaði luftina og hekk niður í hálvar fjallasiðurnar. Ein seyðamann sá hon har burturi á haganum, hoyrði hann rópa og viðhvørt grísla stavpíkuna í grót. Hundurin rann oman fyri hann, stóðgaði við hvørt og hugdi aftur um seg, rann so aftur. Omanfyri træðaði seyðurin niðan í skadduna.

Alla tíðina mól hetta í huganum á Onnu, at sonurin nú hevði blakað seg burtur norðuri í Havn og gjørt húsinum fyri skommum. Og hon leitaði í minninum, hvat ið kundi vera galið atborði í hansara uppvækstri, síðan hann royndist so illa. Hevði hon verið ov eftirlátin, hevði hon hjúklad ov mikið fyri honum. Hugsaði um slektina, um tað var ringur arvur. Tætt í hvørjarí ætt, tað var jú so. Men hvi skuldi tað ráma henda droginn, sum hevði artað seg so væl undir hennara hondum Kanska Várharna vildi mýkja hana, tí hon hevði droymt um, at teir báðir synirnir skuldu reisa

XII.

Tað var ikki litil hending í bygdini, tá ið tað ein góðan morgun spurdist, at Anna undir Reyni var farin pyntað av garði í lýsingini, ivaleyst fyri at sleppa í bilin. - Hvar hon mundi fara? spurdi fólk. Kanska bert til lækna? Nei, tað var ikki hennara vani, læknin plagdi koma til hennara. Onkur mælaði um, at hon skuldi norð um fjørð.

Tá tok ein so dýran til, at mestur hevði onkur skarnskjafturnin loypt hetta við Tormanni niður í hana, og so var gamla hildin á oyttu at gera hol í sjógvin. Tað var nú ein skarnsgerð, talaðu tey sína millum. Hvi skuldi hon nú eisini fáa tann mótganin, hevði hon ikki nóg mikið at bera framanundan? Lagnan hevði verið henni horð. Hon var eitt gott fólk, bóru tey henni.

Hvor tað mundi vera, tutlaði bygðafólkið, sum hevði verið so óðallur, at bera hetta inn á hana? Kanska ikki so ilt at gita, helt onkur, hvør annar enn hann sjálvur Stórikjafur, Óli, sum ongatið kann tuga? Tað vardi ikki leingi aðrenn hetta var sannspurt í hvorum húsi.

Og Óli stóð sum í einum eldi beinanvegin. Tað hálvaksna legðist á hann. Tey hovdu hoyrt, hvat tey vaksnu talaðu. Best sum hann stóð einsamallur undir neystinum, brast eitt runublak í hurðina og meiggjaði hann út. Tá ið hann fór niðan aftur millum húsinu sveið eitt veðurlambshorn fram við vanganum á honum, rámti ikki, men tað var ætlað honum. At fara at renna og